

[Sundhedsministeren]

jeg fornemmer også, at der er klart formulerede ønsker om at benytte de foreliggende muligheder.

Det er et vigtigt princip i sundhedslovsforslaget, at ansvaret for tilrettelæggelsen og driften af sundhedsvæsenet er et anliggende for kommuner og amtskommuner, som må varetage opgaven i samarbejde med lægerne og de øvrige grupper, der virker i praksissektoren. Hvis man lokalt har ønske om etablering af sundhedscentre, så kan det lade sig gøre inden for rammerne af lovgivningen.

En anden hovedindvending mod forslaget er, at det efter min opfattelse i for høj grad drejer sig om, hvordan vi skal tilrettelægge sundhedssystemet. Jeg synes ikke, det er den rigtige indfaldsvinkel til en sundhedspolitisk debat. Det rigtige udgangspunkt for en diskussion må efter min opfattelse være det enkelte menneske og det enkelte menneskes behov. Det er herudfra, vi skal formulere og fastlægge de målsætninger, som sundhedsvæsenet, systemet, må indrettes efter, og netop dette har jeg lagt megen vægt på i sundhedslovsforslaget, hvor det er det enkelte menneske, der er placeret i centrum.

Nu falder en diskussion om sundhedsloven jo uden for dagens emne. Jeg skal derfor kun fremhæve, at det som et af hovedformålene med lovforslaget er nævnt, at vi skal forbedre borgernes rettigheder, herunder sikre større selvbestemmelse og bedre muligheder for frie valg for den enkelte.

Noget andet er så, at der selvfølgelig via lovgivningen må fastlægges nogle rammer for løsningen af sundhedsvæsenets opgaver. Her er mit udgangspunkt, at vi i videst muligt omfang skal bygge på de mange gode sider, der er ved det decentrale sundhedsvæsen. Det har været mit udgangspunkt for udarbejdelsen af sundhedslovsforslaget, og jeg skal her konkret hen vise til, at sundhedslovsforslagets planlægnings- og samarbejdsbestemmelser først og fremmest har til formål at fremme en sammenhængende behandling af den enkelte patient og en sammenhængende tilrettelæggelse og prioritering inden for sundhedsvæsenet. Sundhedslovsforslaget stiller krav om udarbejdelse af en plan for amtskommunernes virksomhed på sundhedsområdet, der bl.a. skal omfatte samarbejdet med kommunerne i amtskommunen samt samarbejdet med alment praktiseren-

de læger, speciallæger, tandlæger og øvrige ydere i privat praksis.

Jeg vil i den forbindelse også fremhæve, at der i det kommende planlægningsarbejde skal redegøres for, hvordan kommuner og amtskommuner varetager det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde. Jeg må derfor tage afstand fra SF's bemærkninger om, at sundhedslovsforslaget vil resultere i et mere opsplittet sundhedsvæsen.

Jeg synes fuldt ud, at de intentioner, der ligger til grund for Socialistisk Folkepartis forslag, vil kunne opfyldes med det forslag til ny sundhedslov, som vi behandler i øjeblikket, og på den baggrund finder jeg det vanskeligt at se, hvad det er, forslagsstillerne ønsker at opnå. Forslaget er efter min opfattelse overflødigt.

Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget, og jeg skal anbefale Folketinget, at det afvises.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har lyst til at starte med at sige, at et samfund, der ikke går ind for forsøg, er et samfund, der befinder sig i en statisk situation. Og hvis man har det i baghovedet, synes jeg, man kan se betydelig mere positivt på SF's forslag. Det er rigtigt, at det ikke er første gang, at vi diskuterer et forslag af denne karakter. Socialdemokratiet har selv fremsat et forslag, der ligner det meget, to gange – SF har også fremsat det nu to gange – men det bliver forslaget ikke mindre godt af.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi er opmærksom på, at der til stadighed må ske nogle ændringer også i et sundhedsvæsen. Dette, at man opfordrer regeringen til på forsøgsbasis at etablere tværfaglige primære sundhedscentre, er virkeligt et tilbud om at kunne dække brugernes behov for et, jeg vil godt kalde det moderne sundhedsvæsen. Jeg vil da ikke afvise, at der allerede sker noget på forskellige områder, men når man får samlet tre væsentlige hovedgrupper som sundhedsfremme, forebyggelse som nr. 2 og rådgivning og behandling i forbindelse med sygdomme som nr. 3, så synes jeg faktisk, man har koordineret mange ting i det offentlige sundhedsvæsen.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at man har en samling af forskellige personalegrupper, som jo vil være i stand til at dække brugernes behov for både sundhedsfremme,